

RESSÒ DE LA PARAULA

Fam de dignitat. «L'efecte ésser humà»

Aquests dies ens recordem especialment, com cada any, dels qui no tenen res per menjar, alhora que es desvetlla la nostra consciència en ser conscients del compromís que ens demana la nostra fe vers ells.

La Campanya Contra la Fam, de Mans Unides, mira de moure'ns a col·laborar en l'ajuda a tant persones que sofreixen la pobresa i no tenen res per menjar. Ens obren una finestra a la realitat amb imatges, estadístiques, relats, notícies: sols copsant aquesta realitat, quelcom dins nostre es commou i la nostra consciència potser ens diu que hem de donar alguna cosa per tal d'apaivagar tant de sofriment.

Gràcies a Déu, no són pocs els qui tenen aquestes entranyes capaces de ser sensibles al sofriment aliè i «fer alguna cosa», encara que sigui poc, per pal·liar-ho.

Podem pensar que les dones d'Acció Catòlica, que pels anys 60 iniciaren la Campanya Contra la Fam, eren d'aquestes persones particularment sensibles, ja que no estalviaren esforços per a afrontar una empresa tan difícil i compromesa. Però sabem que no es tractava únicament de «sensibilitat». La seva iniciativa s'alimentava de tota una visió del món, de l'ésser humà, de la societat, que no sols desvetllava la compassió, sinó que il·luminava la mirada, descobria les causes del sofriment, obria un ideal i estimulava l'acció concreta. Era aquesta visió que es descobreix des de la fe en Jesucrist.

El lema que caracteritzava aquesta iniciativa era precisament: lluita contra la «Fam de Pa, la Fam de Cultura i la Fam de Déu». Tres necessitats, tres «fams» o potser una sola fam amb diferents rostres. El que quedava clar era que les persones humanes som éssers essencialment famolencs; que la fam de Déu és aquella fam que si no se sadolla no podem viure; però que tots les menes de fam que sofrim estan vinculades, de manera que no ens podem dedicar exclusivament a sadollar-ne una d'elles oblidant les altres. Això era el que elles creien i viuen.

Aquesta manera de mirar el món, que Déu ens ha transmès per Jesucrist, cospa formes de fam que a molts romanen ocultes, fins i tot en els qui les pateixen. Em refereixo, per exemple, a la «fam de dignitat».

Aquesta manera de mirar el món és tan comprometedora que no s'accontentaria a donar de menjar a tots els qui avui passen fam, ni amb oferir-los coneixements i formació i cultura. Sap que no és més digne qui posseeix més recursos per menjar o satisfer el que li demana el cos; i que no mereix més reconeixement qui té més formació i cultura. La dignitat de la persona humana consisteix a haver estat creat, salvat i estimat per Déu mateix.

Aquest principi ens diu que aquestes persones tan maltractades, tan reduïdes a éssers que amb prou feines poden sobreviure, mereixen tot el nostre suport perquè són estimades, particularment estimades per Déu i consegüentment se'ls ha d'ajudar també amb dignitat.

En la Doctrina Social de l'Església sostenim que aquesta dignitat és la base, la font, d'on procedeixen tots els drets humans, que en els pobres i els famolencs hem de reconèixer i defensar.

Voldríem que en les nostres ajudes, al costat de totes les que presta la Campanya de Mans Unides arribés als pobres i famolencs quelcom d'aquest amor de Déu, que els reconeix com les criatures més dignes de viure.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

A Cafarnaüm va esclatar la primavera

Aquell dissabte fou un dia ple d'emocions a Cafarnaüm. Una de les colles de pescadors —la dels fills del Zebedeu i el dos germans de Betsaida casats a Cafarnaüm— havien convidat un jove, amb qui es feren amics dies enrere. Un tal Jesús, el fuster de Nazaret.

La sorpresa saltà a la sinagoga, a l'hora de la pregària sabatina. Després de llegir el llibre de la Llei, s'alçà Jesús per comentar l'Esclatada. Les seves paraules foren vibrants, positives. Parlava del Regne de Déu que està a punt d'arribar, d'obrir el cor a l'esperança, de vèncer les pors, les angoixes i limitacions...

Ningú els havia parlat mai així. La gent estava engrescada, els rostres transmetien il·lusió. I no solament ho deia de paraula sinó que ho volgué fer realitat: allí al davant seia en Xemeià, un noi invàlid a qui el pare cada dissabte portava a la sinagoga. Jesús s'adreçà a ell, davant de tothom, invocà Déu i comminà els mals que tenia. El noi recobrà la mobilitat. La gent no s'ho podia creure. En tota la població no es parlava d'altra cosa.

En sortir de la sinagoga, la colla de pescadors s'emporten Jesús a casa de Simó. La seva sogra estava al llit malalta. El relat evangèlic descriu el gest guardador de Jesús envers la dona:

—«Se li acosta». És el primer que fa sempre: acostar-se a les persones que sofreixen, mirar d'aprop el seu rostre i compartir el seu sofriment.
—Després, «la prengué per la mà» no li importa tocar els malalts. Jesús no tem les regles de puresa legal que ho prohibien. Vol que la dona senti la seva força guardadora.
—Finalment, «l'alçà», la posà dempeus, li retornà la dignitat.
—«Ella mateixa els serví a taula», la salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.
A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el repòs del dissabte, porten

tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant de Jesús. I ell, els curava. No es tracta sols de curar físicament els malalts sinó, principalment, de guarir de l'angoixa i desesperança que el mal provoca. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal, sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo.

Quan l'endemà els seus amics pretenen retenir-lo, Jesús els explica que el seu ministeri està obert a tothom i cal anar als altres pobles i viles.

Mentrestant, a Cafarnaüm havia esclatat la primavera.

Mn. Ramon Sàries

ECO DE LA PALABRA

Hambre de dignidad.
«El efecto ser humano»

Estos días nos acordamos especialmente, como cada año, de quienes no tienen para comer, al tiempo que se despierta nuestra conciencia al ser conscientes del compromiso hacia ellos que nos pide nuestra fe.

La Campaña contra el Hambre, de Manos Unidas, trata de movernos a colaborar en la ayuda a tantas personas que sufren la pobreza y no tienen para comer. Nos abren una ventana a la realidad con imágenes, estadísticas, relatos, noticias: solo captando esta realidad algo dentro de nosotros se conmueve y nuestra conciencia quizá nos dice que hemos de dar algo para paliar tanto sufrimiento.

Gracias a Dios, no son pocos quienes tienen esas entrañas capaces de ser sensibles al sufrimiento ajeno y «hacer algo», aunque sea poco, para paliarlo.

Podemos pensar que las mujeres de Acción Católica, que por los años 60 iniciaron la Campaña Contra el Hambre, eran de esas personas particularmente sensibles, ya que no repararon esfuerzos para hacer frente a una empresa tan difícil y comprometida. Pero sabemos que no se trataba únicamente de «sensibilidad». Su iniciativa se alimentaba de toda una visión del mundo, del ser humano, de la sociedad, que no solo despertaba la compasión, sino que iluminaba la mirada, descubría las causas del sufrimiento, abría un ideal y estimulaba a la acción concreta. Era esa visión que se descubre desde la fe en Jesucristo.

El lema que caracterizaba esta iniciativa era precisamente: lucha contra el «Hambre de Pan, el Hambre de Cultura y el Hambre de Dios». Tres necesidades, tres «hambres» o quizá una sola hambre con diferentes rostros. Lo que estaba claro era que las personas humanas somos seres esencialmente hambrientos; que el hambre de Dios es aquella hambre que si no se sacia no podemos vivir; pero que todos los tipos de hambre que sufrimos están vinculados, de forma que no nos podemos dedicar exclusivamente a saciar uno de ellos olvidando los otros. Eso era lo que ellas creían y vivían.

Esta forma de mirar el mundo que Dios nos ha transmitido por Jesucristo detecta formas de hambre que a muchos permanecen ocultas, incluso en quienes las sufren. Me refiero, por ejemplo, al «hambre de dignidad».

Esta forma de mirar el mundo es tan comprometida que no se contentaría con dar de comer a todos los que hoy sufren hambre, ni con ofrecerles conocimientos y formación y cultura. Sabe que no es más digno quien posee más recursos para comer o satisfacer lo que le pide el cuerpo; y que no merece más reconocimiento quien tiene más formación y cultura. La dignidad de la persona humana consiste en haber sido creado, salvado y amado por Dios mismo.

Este principio nos dice que esas personas tan maltratadas, tan reducidas a seres que apenas pueden sobrevivir, merecen todo nuestro apoyo porque son amadas, particularmente amadas por Dios y como tales se les ha de ayudar también con dignidad.

En la Doctrina Social de la Iglesia sostenemos que esta dignidad es la base, la fuente, de donde proceden todos los derechos humanos, que en los pobres y los hambrientos hemos de reconocer y defender.

Quisiéramos que en nuestras ayudas, junto a todas las que presta la Campaña de Manos Unidas llegara a los pobres y hambrientos algo de ese amor de Dios, que les reconoce como las criaturas más dignas de vivir.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

«Aquestes trobades són molt interessants per pregar junts i per assolir, algun dia, la plena unitat»

Aquest va ser el missatge de benvinguda que va adreçar el bisbe Agustí, el divendres 19 de gener passat, amb motiu de la trobada ecumènica que va tenir lloc a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat. Aquest acte es va emmarcar en la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El lema escollit per l'equip de Burkina Faso fou «**Estima el Senyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix**» (Lc 10,27). Aquest verset fa referència explícita a la paràbola del bon samarità.

L'acte el va presidir el bisbe Agustí Cortés, acompanyat per les diverses confessions cristianes: la pastora Marta López, de l'Església Evangèlica de Barcelona-Centre i delegada d'Ecumenisme de l'Església Evangèlica de Catalunya; el pastor Miquel García, de la Primera Església Evangèlica de Sant Feliu de Llobregat; el Sr. Lluís Brull, evangèlic, director

del programa «Encuentros» de Sant Vicenç dels Horts i coordinador del grup bíblic ecumènic de la parròquia de Sant Pere de Gavà; el P. José Santos, prevere de l'Església Ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia; i el Sr. Marian Gabriel, representant l'Església Ortodoxa del Patriarcat de Romania. La Co-

ral Masquefa i el Sr. Joan Montserrat es van encarregar dels cants. Mn. Xavier Artigas, DP, delegat d'Ecumenisme del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, el Sr. Daniel Sancho, i la Sra. Pilar Lozano membres de l'equip de la delegació, van participar també activament en la celebració.

Revisió «mèdica» de la vocació sacerdotal

El Dr. Jaume Duran explora les causes i possibles solucions de l'actual desànim ministerial

La darrera trobada de preveres i diaques de la diòcesi de Sant Feliu va comptar amb la presència, com a ponent, del Dr. Jaume Duran, metge i professor de Teologia, així com oblat de Montserrat, per parlar d'un tema de gran interès: «La temptació del desànim en la vocació ministerial».

Tot partint d'una crida de Déu al pasturatge que contempla la fragilitat i convida sempre a no tenir por,

Duran va definir el desànim com aquella resposta interior involuntària que ens fa perdre autoconfiança i diligència, tant efectivament com afectivament. Les causes poden ser molt variades, externes i internes, però la conseqüència acostuma a ser la mateixa: una tristesa de l'ànima que afebleix molt l'apostolat, ofega la nostra esperança i ens aboca a una rutina insatisfactòria.

Davant de la forta temptació del desànim en l'exercici del ministeri, l'antídot, segons Jaume Duran, no és altre que la vida espiritual. Per això va convidar la cinquantena de preveres i diaques assistents a la trobada a treballar de valent la dimensió transcendent de la persona, tot seguint les petjades de sant Benet reflectides en la seva Regla: silenci, obediència i humilitat. El pare del monaquisme occidental ofereix també eines comunitàries per vèncer el desànim: vida ordenada, pregària, feina amb propòsit, vida ascètica, arrelament, comunitat, hospitalitat i equilibri. En definitiva, no anteposar res al Crist.

Com a conclusió, el Dr. Jaume Duran va afirmar que «la clau és l'Esperit Sant. Només Ell ens fa sortir d'aquest desànim. Quan Ell pren protagonisme, el desànim s'esvaeix. Per això és tan important renovar la gràcia de la unción sacerdotal: ungits per l'Esperit Sant per servir el poble de Déu».

«La vocació laical és essencial en l'Església tal com ens recorda l'objectiu diocesà d'aquest curs»

Mercè Lajara, delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar

Com afrontes el repte i la responsabilitat de ser la nova delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar?

Amb molta il·lusió! Crec que la vocació laical és essencial en l'Església. L'objectiu diocesà d'aquest curs ens ho recorda: «Som cridats. Cridats a ser poble». El laic és cridat a fer present Crist en els diversos ambients: familiar, professional, social, polític, esportiu, ... És «ser un altre Crist» en les realitats del món.

Demano a l'Esperit Sant que m'il·lumini per poder animar i donar esperança als laics de la diòcesi. Que, junt amb els col·laboradors de la delegació, donem respostes a les seves necessitats i puguem acompanyar-los en el camí de fe i de testimoni que allí on Déu ens ha posat.

Quins són els teus eixos bàsics i objectius de cara a la nova etapa que s'ha encetat, fa uns mesos, a la teva delegació?

Primer he volgut conèixer la realitat diocesana. Per això m'he entrevistat amb els membres de l'equip de la delegació i amb els arxiprestes. He descobert, a part de la seva bellesa, que el nostre bisbat és molt divers. Tenim mar i muntanya, zones molt poblades i zones poc poblades, realitats pastorals diferents, etc.

A partir d'aquí, m'he plantejat diversos objectius, per poder-los dur a terme amb el suport de l'equip de la delegació. El primer és actualitzar el mapa de la situació del laicat a la nostra diòcesi: quins grups hi

ha, com s'organitzen, etc. Un altre objectiu: augmentar el nombre de membres de l'equip. Actualment som 9 i representem territorialment gairebé tots els arxiprestats. Així ens facilitarà la feina que pretenem dur a terme. A més, serà més fàcil atendre la diversitat de veus que configuren el nostre bisbat.

També volem organitzar una trobada de laics a cada arxiprestat que promogui la coneixença, la formació i la comunió entre nosaltres. Desitjaríem engrescar els grups a començar o continuar amb més força, si hi cap, aquesta aventura de viure compromesos en el seguiment de Crist.

I tot això ho fem també des de la comunió amb les delegacions d'Apostolat Seglar de Catalunya i de la Conferència Episcopal Espanyola.

Quines activitats teniu previstes fer els propers dies? S'hi pot apuntar tothom que ho desitgi?

Els dies **16, 17 i 18 de febrer** participarem en el Congrés a Madrid que *La Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y Vida* de la Conferència Episcopal Espanyola ha organitzat per fer el tancament del tema que s'ha anat treballant aquests darrers anys: el **Primer Anunci**. Amb el suport del nostre bisbat hi participarem 10 laics, representant diverses realitats territorials i funcionals de la diòcesi. Segur que serà una ocasió per aprendre molt i per poder aplicar allò après a la nostra vida eclesial.

D'altra banda, el **dissabte 9 de març**, tindrà lloc la Trobada interdiocesana d'Apostolat Seglar a Tarragona oberta a tots els laics. Allà ens farem ressò del Congrés de Madrid amb diferents activitats que pretenem que siguin molt vivencials.

Creus que els laics s'han d'implicar més en la vida diocesana? I com ho poden fer?

Sí, els laics ens hem d'implicar més en tota la vida, no només en la diocesana. Però és cert que viure el sentit diocesà ens permet tenir consciència de poble i alimenta la comunió entre nosaltres com a membres actius de l'Església.

Conèixer les realitats diocesanes i el que el nostre bisbe ens transmet amb les seves reflexions, ens ajuda a descobrir que no som illes a les nostres parròquies o moviments, que som una gran família que ens ajuda a avançar junts en el coneixement i seguiment del Crist.

Voldries fer alguna altra aportació o afegir quelcom?

Voldria animar els laics del bisbat a participar, en la seva parròquia o al seu arxiprestat o a la mateixa delegació, en algun grup per créixer en la fe i en el testimoni cristià. Des de l'Apostolat Seglar estarem oberts a atendre qualsevol laic que vulgui demanar informació o aportar quelcom a la delegació. «On n'hi ha dos o tres reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Segueixen les confirmacions al bisbat de Sant Feliu

El dissabte 20 de gener, el bisbe Agustí va conferir el sagrament de la Confirmació a tres joves de la comunitat parroquial de Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès). El Toni, la Ivette i el Ramon van rebre el do de l'Esperit en una celebració on ressonava la crida de Jesús a Pere i Andreu i d'altres deixebles convidant-los a ser «pescadors d'homes».

Davant l'altar, una xarxa i unes fotografies del Sr. Bisbe, dels confirmands i dels infants de la catequesi, expressaven aquest desig de respondre a la crida de Jesús i seguir-lo en el camí de la vida.

AGENDA

■ Festivitat de la Mare de Déu de Lourdes. El divendres 9 de febrer, a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan de Viladecans (Baix Llobregat), amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i màrtir siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-39 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys, màrtirs a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, màrtirs; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand,

bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11-4,13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia,

vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Va curar molts malalts de diverses malalties

La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra)

Podríem resumir la vida pública de Jesús en la predicació i en la guarició dels malalts. Ho veiem clarament a l'evangeli. Primer guareix *la sogra de Pere* però més tard ho fa amb tots els malalts: *Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats... i ell va curar molt malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis.* Aquesta és una de les activitats habituals de Jesús. Però després Jesús es retira a pregar: *Quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant.* Simó i els seus companys el busquen. En trobar-lo li insisteixen: *Tothom us està buscant.* Però la resposta de Jesús no és la de tornar on eren abans sinó que els diu: *Anem a d'altres llocs, als pobles veïns i també hi predicaré, que aquesta és la seva missió.* Jesús, doncs, vol que la seva paraula arribi a tots els pobles i allí també curarà els seus malalts. El motor de la seva vida, però és pregària, el contacte amb el seu Pare. No es deixa endur per les preferències de la gent sinó per la voluntat del Pare que vol que la seva paraula i la seva acció guaridora arribin a tothom. El dolor marca molt negativament la vida de les persones. En tenim un exemple en les paraules de Job: *M'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar. I estic neguitós del vespre a la matinada...* aquesta és la terrible experiència de Job compartida en major o menor grau pels tots els qui estan malalts. Per això la missió de Jesús és també guarir els malalts. Pau se sent obligat a anunciar l'evangeli i diu: *Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per a guanyar-ne alguns sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli estic disposat a fer tot el que calgui per a poder-hi tenir part.* Pau es troba al costat dels més necessitats com ho feia també Jesús. La nostra tasca és la mateixa: fer que tothom senti la predicació de Jesús i rebi el seu consol i la seva ajuda.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un càrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Job 7,1-4,6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha.»

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / Reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

4 de febrer de 2024

FULL EXTRA

MANS UNIDES

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Lloeu Déu per totes les seves criatures

La publicació pel papa Francesc de la seva exhortació apostòlica *Laudate Deum* (LD) sobre el canvi climàtic és una autèntica providència per a Mans Unides a les portes de la nostra Campanya anual. Conscient que «el món que ens acull es va enfonsant i potser apropant-se a un punt de fallida», sense que la humanitat hi hagi reaccionat prou, Francesc no cau en el descoratjament i, des de la seva autoritat moral com a líder espiritual de l'Església, ens recorda el camí de la dignitat humana dins de la nostra casa comuna, amb un missatge d'esperança per a les persones més vulnerables.

La *Laudate Deum* ens ajuda a recordar que el canvi climàtic no és una realitat insignificant. És «un problema social global que està íntimament relacionat amb la dignitat de la vida humana», els efectes més letals del qual afecten sobretot els nostres germans i germanes especialment vulnerables. Cal reconsiderar els plantejaments que pretenen «negar, amagar, dissimular o relativitzar els signes del canvi climàtic, cada vegada més patents» (LD, 5).

L'aproximació a la problemàtica del canvi climàtic no pot ignorar el model econòmic actual, en el qual «la lògica del màxim benefici amb el menor cost, disfressada de racionalitat, de progrés i de promeses il·lusòries, torna impossible qualsevol sincera preocupació per la casa comuna...» (LD, 31). Davant d'aquest model insostenible, el Papa ens convida a una transformació del nostre estil de vida i de consum. «L'esforç de les llars per contaminar menys, reduir els desapropiaments, consumir amb prudència va creant una nova cultura» (LD, 71).

Tanmateix, el Papa sap que les solucions més efectives depenen de les grans decisions polítiques i econòmiques. D'aquí la importància de la incidència política duta a terme per grups de la societat civil, perquè «ells cobreixen un buit de la societat sencera, que hauria d'exercir una sana «pressió», perquè... està en joc el futur dels seus fills» (LD, 58).

Tant de bo durant aquesta Campanya anual puguem tenir en compte aquest principal missatge del Papa: «Lloeu Déu [...]. Perquè un ésser humà que pretén ocupar el lloc de Déu es converteix en el pitjor perill per a si mateix» (LD, 73).

Delegacions catalanes de Mans Unides

L'ÚNICA ESPÈCIE CAPAÇ DE CANVIAR EL PLANETA

L'EFFECTE ESSER HUMA

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Uneix-te al canvi
900 811 888
bizum 33439
efecteserhuma.org

FES-TE SOCI COL-LABORADOR DE MANS UNIDES

c/ Armenteres 35 - 08980 Sant Feliu de Llobregat (Barcelona) - Tel. 936 327 630

santfeliu@mansunides.org www.mansunides.org

Una casa comuna per a una vida digna, sense exclusió

Col·lecta a totes les parròquies:

Dissabte i diumenge, dies 10 i 11 de febrer

65a CAMPANYA DE MANS UNIDES

d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, protecció del medi ambient, accés a l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides audita els seus comptes, supervisa els progressos dels projectes i publica cada any una memòria de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Aquests documents es poden consultar a www.mansunides.org

Al nostre país, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat, del qual sorgeixen iniciatives efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Com es finança?

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, escoles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviques i altres col·lectius.

És la societat civil qui fa possible la tasca humanitària de Mans Unides tot aportant la major part dels recursos de l'entitat (43,5 milions d'euros el 2022). Altres fons provenen d'institucions públiques (prop de 6 milions d'euros).

Campanya 2024

Enguany ens plantejem el repte d'assolir «un planeta sostenible, sense pobresa, fam ni desigualtat»; és a dir, una casa comuna en la qual puguem viure amb dignitat tots els éssers humans.

L'amenaça del canvi climàtic no ens afecta per igual. Mentre una part de la humanitat té moltes possibilitats de fer front a les adversitats climàtiques, hi ha milions de persones que són molt vulnerables.

Creiem que la lluita contra el canvi climàtic, per ser justa, ha de centrarse en els més vulnerables, que són els menys responsables i els més afectats.

Per això estem recolzant al Sud, entre altres, projectes d'energies renovables com la solar i l'eòlica, de reforestació amb espècies locals, de mi-

llores en el subministrament d'aigua, d'agricultura sostenible amb cultius diversificats i més adaptables a climes canviants, etc.

La nostra esperança és que es pugui reorientar el rumb per resoldre les dificultats que minven la dignitat de les persones. Com diu el papa Francesc, «cal una acció urgent, valenta i responsable».

Què és Mans Unides?

Mans Unides és una ONG catòlica, de voluntaris, que des del 1959 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeguen els països més empobrits, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

En aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides

i millorar la situació de milions de persones, a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Com actua?

Al Tercer Món, Mans Unides finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació

Donatius a les delegacions de Mans Unides o en aquest compte bancari

"la Caixa"

ES78-2100-5731-7602-0018-5880

Els donatius a Mans Unides donen dret a la deducció fiscal corresponent, amb els límits legals establerts.

Operació Enllaç: Projectes 2024

PROJECTE A COLÒMBIA

FOTO: JAIME ABSALÓN

El projecte es desenvoluparà en 20 comunitats de l'àrea rural dels municipis de Manauare i Uribía, en la Guajira colombiana. És una zona habitada per la comunitat indígena Wayúu, caracteritzada per ser una regió de clima càlid, sec i inhòspit. Les rutes d'accés a les comunitats de tots dos municipis acostumen a ser carreteres sense pavimentar o viarans a través del desert; impracticables quan arriben les pluges. La Guajira és una de les regions més àrides de Colòmbia. Gran part de la població no té accés a serveis bàsics d'aigua potable i sanejament, la qual cosa afecta la salut i qualitat de vida de la població. Els sistemes d'emmagatzematge d'aigua i els rierols que venien proveint a les comunitats estan completament secs o es troben contaminats per l'activitat minera, la qual cosa compromet el proveïment a la població i la seua seguretat alimentària (pot impossibilitar

l'enfortiment de la capacitat productiva en l'àmbit agropecuari i tèxtil. Els beneficiaris directes són 2.417 persones. L'aportació local al projecte és del 55% i la de Mans Unides d'un 45%, ambdues participen en totes els partides pressupostàries. La iniciativa s'insereix en els ODS núm. 1 «Fi de la Pobresa», núm. 2 «Fam Zero», núm. 3 enfortiment de la capacitat productiva en l'àmbit agropecuari i tèxtil.

FOTO: JAIME ABSALÓN

PROJECTE AL TXAD

El projecte se situa a la província de Moyen Chari, Diòcesi de Sarh, al sud del Txad; amb un IDH de 0,394, Txad ocupació 190 de 191 països. Koumogo és una població rural, d'uns 10.000 habitants, capital del cantó del seu nom. La majoria de la població, majoritàriament jove, viu d'una agricultura de subsistència, amb uns ingres-

sos mínims; els desastres climàtics i els conflictes intercomunitaris no afavoreixen la cura dels fills (escolaritat, salut, alimentació). L'educació al Txad té un nivell molt baix; els desafiaments del sector són múltiples, des de la falta de finançament a l'absència de dades. La taxa mitjana d'escolarització primària és del 43%, i la d'ensenyament mitjà del 13%. L'educació és un dels problemes amb els quals s'enfronta l'Església del Txad; les Direccions Diocesanes d'Ensenyament (DIDEC) tenen com a missió el seguiment dels centres i la formació dels professors i mestres comunitaris, tant de Primària com Secundària; la pedagogia és un dels punts clau en aquesta formació. També s'encarreguen de buscar finançament per a la construcció d'infraestructures sòlides.

Actualment es fa palesa la necessitat de realitzar una estructura sòlida i per això la DIDEC de Sarh, el nostre soci local, sol·licita la col·laboració de Mans Unides per a dur a terme aquest projecte que suposa dotar al col·legi S. Jean Baptiste de les infraestructures necessàries. L'aportació de Mans Unides, 80,5% es dedica a la construcció d'infraestructures i a les jornades de formació de professors. L'aportació local, soci i dels beneficiaris suposa el 19,5% del cost total del projecte principalment en l'equipament. Aquest centre contribuirà a millorar l'educació de la joventut del Txad, garantirà una educació de qualitat, inclusiva i equitativa ODS núm. 4, i, per tant, facilitarà la seva integració en el món laboral i en la societat i contribuirà a disminuir la pobresa ODS núm. 1.

Projectes aprovats el 2022

El **2022** es van aprovar **488 projectes** de desenvolupament a **55 països** per valor de gairebé **35 milions d'euros**

per sectors

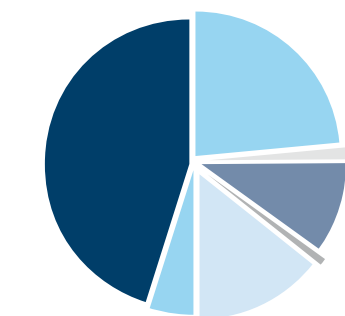

per continents

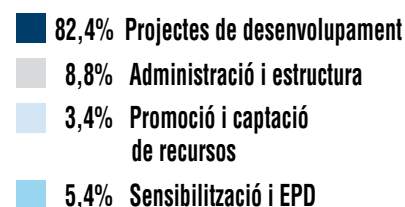
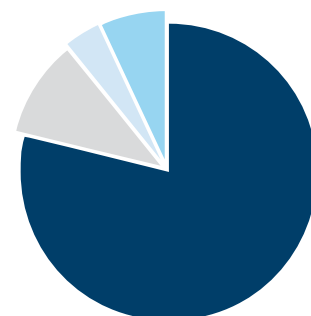

dades econòmiques

ORIGEN DELS INGRESSOS

DISTRIBUCIÓ DE LES DESPESES

I també **57 accions d'emergència i ajuda humanitària** als tres continents per valor de **2.757.616 €**.

* Col·legis, emergències, activitats de sensibilització, ingressos financers i altres ingressos privats.

Una casa común para una vida digna, sin exclusión

Colecta en todas las parroquias: Sábado y domingo, días 10 y 11 de febrero

65.ª CAMPAÑA DE MANOS UNIDAS

Campaña 2024

Este año nos planteamos el reto de conseguir «un planeta sostenible, sin pobreza, hambre ni desigualdad»; es decir una casa común en la cual podamos vivir con dignidad todos los seres humanos.

La amenaza del cambio climático no nos afecta por igual. Mientras una parte de la humanidad tiene muchas posibilidades de hacer frente a las adversidades climáticas, hay millones de personas que son muy vulnerables.

Creemos que la lucha contra el cambio climático, para ser justa, tiene que centrarse en los más vulnerables, que son los menos responsables y los más afectados.

Por ello estamos apoyando en el Sur, entre otros, proyectos de energías renovables como la solar y la eólica, de reforestación con especies locales, de mejoras en el suministro de agua, de agricultura sostenible con cultivos diversificados y más adaptables a climas cambiantes, etc.

Nuestra esperanza es que se pueda reorientar el rumbo para resolver las dificultades que menguan la dignidad de las personas. Como dice el papa Francisco, «hace falta una acción urgente, valiente y responsable».

¿Qué es Manos Unidas?

Manos Unidas es una ONG católica, de voluntarios, que desde 1959 lucha contra el hambre, la miseria y la explotación que ahogan a los países más empobrecidos, donde millones de seres humanos ni siquiera tienen cubiertas sus necesidades básicas.

En este tiempo, la acción de Manos Unidas ha permitido salvar muchas vidas y mejorar la situación de millones de personas en 75 países de Asia, África, América y Oceanía.

¿Cómo actúa?

En el Tercer Mundo, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo comunitario surgidos de la iniciativa de las propias poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, protección del medio ambiente, producción de alimentos, acceso al agua potable, la energía y otros recursos básicos, etc.

El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario. Manos Unidas audita sus cuentas, supervisa los progresos de los proyectos y publica cada año una memoria de realizaciones a fin de dar la máxima transparencia a su actuación.

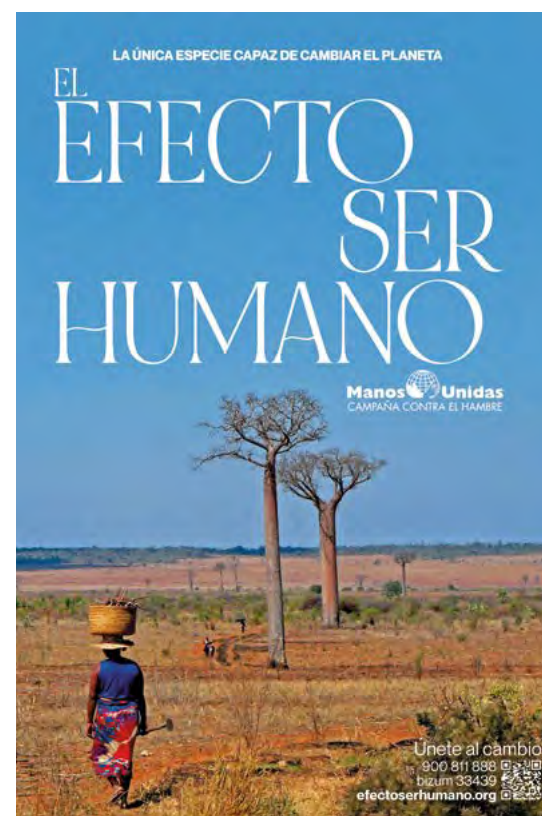
Estos documentos se pueden consultar en:

www.manosunidas.org

En nuestro país, Manos Unidas informa y sensibiliza a la población y a las instituciones públicas a fin de contribuir a impulsar un espíritu colectivo de solidaridad, del cual surjan iniciativas efectivas en la lucha contra el hambre y la pobreza.

¿Cómo se financia?

Para conseguir sus objetivos, Manos Unidas cuenta con la colaboración desinteresada de personas, parroquias, comunidades religiosas, escuelas, instituciones, medios de comunicación, empresas, fundaciones, entidades cívicas y otros colectivos.

Es la sociedad civil quien hace posible la labor humanitaria de Manos Unidas aportando la mayor parte de los recursos de la entidad (43,5 millones de euros en 2022). Otros fondos provienen de las instituciones públicas (cerca de 6 millones).

Operación Enlace: Proyectos 2024

PROYECTO EN COLOMBIA

El proyecto se desarrollará en 20 comunidades del área rural de los municipios de Manaure y Urbía, en la Guajira colombiana. Es una zona habitada por la comunidad indígena Wayúu, caracterizada por ser una región de clima cálido, seco e inhóspito. Las rutas de acceso a las comunidades de ambos municipios suelen ser carreteras sin pavimentar o senderos a través del desierto; impracticables cuando llegan las lluvias. La Guajira es una de las regiones más áridas de Colombia. Gran parte de la población no tiene acceso a servicios básicos de agua potable y saneamiento, lo que afecta a la salud y calidad de vida de la población. La aportación local al proyecto es del 55% y la de Manos Unidas de un 45%, ambas parti-

cipan en todas las partidas presupuestarias. La iniciativa se inserta en los ODS n.º 1 «Fin de la Pobreza», n.º 2 «Hambre Cero», n.º 3 fortalecimiento de la capacidad productiva en el ámbito agropecuario y textil.

PROYECTO EN EL CHAD

El proyecto se sitúa en la provincia de Moyen Chari, Diócesis de Sarh, en el sur del Chad; con un IDH de 0,394, Chad ocupación 190 de 191 países. Koumogo es una población rural, de unos 10.000 habitantes, capital de la esquina de su nombre. La mayoría de la población, mayoritariamente joven, vive de una agricultura de subsistencia, con unos ingresos mínimos; los desastres climáticos y los conflictos in-

tercomunitarios no favorecen el cuidado de sus hijos (escolaridad, salud, alimentación). La educación en el Chad tiene un nivel muy bajo; los desafíos del sector son múltiples, desde la falta de financiación a la ausencia de datos. La tasa media de escolarización primaria es del 43% y la de enseñanza media del 13%. También se encargan de buscar financiación para la construcción de infraestructuras sólidas. La aportación de Manos Unidas, 80,5% se dedica a la construcción de infraestructuras y a las jornadas de formación de profesores. Este centro contribuirá a mejorar la educación de la juventud del Chad, garantizará una educación de calidad, inclusiva y equitativa ODS n.º 4 y, por tanto, facilitará su integración en el mundo laboral y en la sociedad y contribuirá a disminuir la pobreza ODS n.º 1.